

РЕШЕНИЕ

№ 14163

гр. С., 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20221110126377 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ от Т. А. И. срещу ЗЕАД „Б.В.И.Г.“ за заплащане на сумата 300,00 лева за главница, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди по МПС „П.“, модел „307“, с рег. №№, настъпили в резултат от ПТП на 23.12.2021 г. в гр. С., причинено от виновно поведение на водача на МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №, чиято деликтна отговорност била обезпечена чрез договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗЕАД „Б.В.И.Г.“, ведно със законната лихва, считано от 17.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане. Ищецът счита за неоснователен отказът на застрахователя да изплати застрахователно обезщетение след уведомяването му по реда на чл.108, ал. 6 от КЗ. Претендира съдебни разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът оспорва иска по основание и размер относно механизъм на настъпване на ПТП и причинна връзка с твърдените увреждания, противоправно и виновно поведение на водача на МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 от ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице по чл. 432, ал. 1 от КЗ изисква установяването на следните материални предпоставки (юридически факти): застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования; и наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника-застраховател.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ищецът е предявил по реда на чл. 380 от КЗ претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за твърдяното ПТП; ответникът, в качеството на застраховател по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към 23.12.2021 г. е обезпечавал деликтната отговорност на водача на МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №; ищецът е собственик на МПС „П.“, модел „307“, с рег. №№.

От Писмо изх. №82/07.01.2022 г. до ищеца, ответното дружество заявява отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по съображения за липса на виновно поведение на водача на л.а. „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №, във връзка със заявление на ищеца, по което е образувана щета №№.

Разпитан св. П. В., водач на МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №, потвърждава настъпването на пътно-транспортното произшествие по време и място- на неурегулирано кръстовище. Съобщава, че се движел по ул. „Пролетен ден“, като спрямо другият водач, св. В. се намирал отдясно, съответно другият автомобил се намирал отляво- на ул. „А.Д.“ посока ул. „Ю. И.“. На пътното платно, отляво, св. В. възприел кофи за боклук, които ограничавали видимостта. Това наложило да навлезе в пътното платно на другия водач, при което се засичат. Неговата улица била странична и трябвало да извърши маневра завои надясно. Така настъпил ударът между двете превозни средства точно на кръстовището, образувано от ул. „А.Д.“ и ул. „Пролетен ден“, между блок 508 и блок 514 в квартал „О.К.“, гр. С..

За изясняване на спора е допусната съдебна техническа експертиза, неоспорена от страните и преценена от съда по реда на чл. 202 от ГПК, с която вещото лице установява, че твърдените щети се намират в пряка причинна връзка с настъпилото произшествие, като твърденият механизъм на настъпване на ПТП се потвърждава от свидетелските показания. Стойността необходима за възстановяването на щетите, изчислена на база средни пазарни цени, която съдът приема за релевантна, е сумата 587,28 лв. От техническа гледна точка вещото лице констатира, че водачът на л. а. „П. 307“ е навлязъл в кръстовището без да пропусне идващия от дясната му страна л.а. „Ф. П.“, а водачът на последния след като е възприел навлезлия в кръстовището л.а. „П. 307“ не е изчакал преминаването му.

Съгласно чл. 48 от ЗДвП, на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. По делото е безспорно установено, че кръстовището не е било регулирано с пътни знаци за предимство, поради което пътищата се явяват равнозначни и правилата за предимство се определят от разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП.

Предвид обективните находки по увредения автомобил, а и от заключение на СТЕ се потвърждава, че ударът е настъпил в задната част на МПС, както и св. В. изясни, че навлязъл в кръстовището, въпреки че не е имал добра видимост, съдът след анализ и оценка на доказателства- гласни и писмени, и заключение на СТЕ, заедно и поотделно, прилагайки правилата формалната логика, житейските и опитни правила, намира, че ПТП е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №, чиято деликтна отговорност била обезпечена чрез договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗЕАД „Б.В.И.Г.“. Съгласно чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение; а при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Ето защо съдът счита, че макар св. В. да има предимство в движението на пътя при условията на чл.48 от ЗДвП, това не го освобождава от задължението да предприеме всички необходими мерки за безопасност, преди да започне изпълнение на маневрата завои надясно предвид, че в конкретния случай обективните находки сочат на извод, че той е възприел другият автомобил по-рано и въпреки това е навлязъл в кръстовището.

Ответникът в качеството на застраховател на причинилия ПТП водач, следва да заплати размера на причинените вреди адекватно според действителната им стойност на

пострадалия. В случая това е стойността на ремонта по средни пазарни цени към момента на произшествието, като с оглед на заключението на СТЕ така предявеният иск се явява изцяло основателен.

Ответникът не твърди и не сочи доказателства да е заплатил претендирано парично вземане. Следва да се съобрази, че наведените доводи на ответника в преклузивния едномесечния срок за отговор са само за липса на виновно и противоправно поведение на застрахования по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Не са изложени твърдения за виновно и противоправно поведение на другия водач на л.а. „П.“, модел „307“, с рег. №№, съответно възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД.

Търсеното парично задължение е дължимо и изискуемо, и като законна последица от това се дължи поисканата законна мораторна лихва от датата на подаване на искова молба.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът трябва да заплати на ищеца сторените съдебни разноски за сумата общо 300 лв. -платени държавна такса и възнаграждение на вещо лице. Необоснована е заявената с искова молба претенция по чл. 38, ал. 2, във вр. чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗА за присъждане на възнаграждение за безплатна правна помощ на адвоката на ищеца. В срок до приключване на устните състезания ищецът не представи договор за правна помощ, включително списък по чл. 80 от ГПК за присъждане на разноската. Страната е редовно призована за последното открито съдебно заседание, на осн. чл. 56, ал. 2 от ГПК, а постъпилите след заседанието книжа са подадени след датата на заседанието видно от пощ. кл. от 12.10.2022 г.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З.Е.А.Д.Б.В.И.“, с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. (адрес), да заплати на Т. А. И., с ЕГН:....., с адрес: (адрес), на основание чл. 432, ал.1 от КЗ, сумата 300,00 лева за главница, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди по МПС „П.“, модел „307“, с рег. №№, настъпили в резултат от ПТП на 23.12.2021 г. в гр. С., причинено от виновно поведение на водач на МПС „Ф.“, модел „П.“, с рег. № №, чиято деликтна отговорност била обезпечена чрез договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗЕАД „Б.В.И.Г.“, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 17.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА З.Е.А.Д.Б.В.И.“, с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. (адрес), да заплати на Т. А. И., с ЕГН:....., с адрес: (адрес), на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 300,00 лева – съдебни разноски.

Присъдените суми могат да бъдат платени от ЗЕАД „Б.И.В.Г.“ по банкова сметка № №, при „Р. (България) ЕАД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Претис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____